

[Annette Just]

side altså også er dansk, når man sidder i Europa-Parlamentet, og derved ved, hvad det er for en linje, man ønsker at køre fra dansk side, og hvor problemerne er. Hvis ikke vi holder vores egne parlamentarikere i Europa-Parlamentet ajour med, hvad det er for en linje, vi kører, går det galt. Så afgiver vi simpelt hen vores indflydelse i det danske Folketing, og jeg vil meget nødig se, at det sker. Derfor håber jeg, at regeringens udspil i statsministerens tale var en udstrakt hånd, der gjaldt alle.

Et samarbejde mellem Europa-Parlamentet, Markedsudvalget og regeringen burde også udvides med et samarbejde mellem regeringen og de andre landes regeringer – i god tid inden man skal træffe de endelige beslutninger! Det siger jeg selvfølgelig også, fordi jeg har lyttet til debatten i dag – og i øvrigt igennem de sidste mange år i Markedsudvalget – og måttet konstatere, at nogle gange er nogle af vores ministre mere energiske og ivrige for at sørge for at få et forlig igennem, og så tager de altså bedre kontakt til de andre – ingen nævnt, ingen glemt. Det er jo sådan, at det er meget personfikseret, og derfor håber jeg, at statsministeren i det mindste vil prøve at presse sine egne ministre til – mere kan han jo ikke gøre på nuværende tidspunkt – at åbne mulighed for at tage kontakt med de relevante ministre i de andre lande, således at vi kan få de ændringsforslag igennem så hurtigt som muligt og så sikkert som muligt.

Det er jo det, der er hele humlen i det, at vi ikke har kunnet overbevise de andre lande om vores ændringsforslag til det fjollede direktiv, der består af 305 forskellige tilsætningsstoffer, som skulle være tilladt, og hvorom ministeren klart og tydeligt har sagt, at de 302 kunne vi til hver en tid have tilladt her i Danmark, men der er altså tre, der vil give lidt problemer. Dette sagt bare for at få det sat lidt i perspektiv, det, vi har talt om hele dagen.

Så vil jeg gerne sige om disse noter, som statsministeren også lovede, at jeg ville være meget glad, hvis de kommer på alle kommissionsforslagene, at de bliver så tydelige, så vi forstår, hvad indholdet er, at vi får dem så hurtigt, så vi kan nå at reagere, inden de bliver behandlet andre steder, og at der ikke bare – som det er tilfældet med masser af de notater, vi får stukket ud i Markedsudvalget – står, at »det får ingen væsentlig betydning for dansk

lovgivning«. Jeg holder meget af det udtryk »ingen væsentlig betydning«. Jeg vil gerne have en – jeg er lige ved at sige – skriftlig forklaring på, hvad »ingen væsentlig betydning« betyder. Det betyder altså, at der er en ændring, og derfor er det ikke op til noget ministerium at forklare mig, om den er væsentlig eller uvæsentlig; det må komme an på en politisk vurdering.

Så til allersidst er jeg nødt til at sige, at en anden vigtig ting med alle disse direktiver, der kommer fra EU, ikke blot er, at de bliver vedtaget – mange gange med kvalificeret flertal, i øvrigt de fleste gange på nuværende tidspunkt – men når de skal implementeres i dansk lovgivning, ville det også være rart, om jeg kunne få statsministerens ord på, at de så i hvert fald ikke blev udbygget til at gælde endnu større områder for lige at klare en eller anden socialistisk tankegang, som statsministeren sikkert har belæg for. Det, der sker i dag, er jo, at i mange af de lovforslag, som bliver fremsat her i Folketinget, står der, at det sker i henhold til et eller andet direktiv. Når man så læser det igennem, viser det sig, at det i øvrigt har fået en drejning eller to ekstra. Det gør ikke så meget, for det betyder, at Markedsudvalgets medlemmer får ekstra arbejde, fordi man skal have fat i alle direktiverne og sammenholde dem.

Det kunne også være, at man kunne få en ordening, så statsministeren pålagde sine ministre, at det, hvorom der stod, at det var i henhold til direktiverne, virkelig var i henhold til direktiverne, og så kunne de andre ændringer komme for sig selv. Det var måske lidt mere ærligt spil over for befolkningen.

(Kort bemærkning).

**Ove Fich (S):**

Fru Annette Just gentager, at vi bør behandle alle 800 kommissionsforslag om året. Jeg vil også gentage, at jeg mener, at det er en fuldstændig uoverkommelig opgave; det ville også være urimeligt, for der er jo stort og småt mellem hinanden.

Jeg mener, det er meget bedre, at vi koncentrerer os om de væsentlige direktiver. For os er de væsentlige direktiver bl.a. de direktiver, der vedrører det enkelte menneskes beskyttelse, og det vil sige inden for miljøområdet, arbejdsmarkedsområdet, sundhedsområdet og forbrugerområdet.